

Ali Məqamlı Rəhbərin Xubriqan Məclisinin sədri və məclis üzvləri ilə görüşü zamanı etdiyi çıxış - 3 /Sep/ 2015

Mərhəmətli və Bağışlayan Allahın adı ilə.(1)

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآل الطاھرين سيداً بقيمة الله في الأرضين. قال الله الحكيم في كتابه: هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ اِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيًّا حَكِيمًا

“Möminlərin imanı üstünə iman artırmaq üçün onların ürəklərinə (Öz dərgahından) arxayınlıq (rahatlıq və mənəvi möhkəmlik) göndərən Odur. Göylərdəki və yerdəki ordular Allahın ixtiyarındadır. Allah hər şeyi biləndir, hikmət sahibidir!” (“Fəth” surəsi, 4-cü ayədən)

Əziz qardaşlar, möhtərəm cənablar, xoş gəlmisiniz. Lütf edib bizim iş yerimizə bir nur, rayihə bəxş etdiyiniz üçün sizə təşəkkür edirəm. Xubriqan Məclisi və onun üzvləri o dərəcədə əhəmiyyətlidir ki, insan sizin varlığınızın, inşallah, istənilən yerdə bərəkət mənbəyi olacağını, doğrudan da, hiss edir. Xubriqan Məclisi Allah-taaladan gələn mənəvi rahatlığın nazil olmasını tamlığı ilə təcəssüm etdirən bir müstəvi ola bilər, çünki bu mənəvi rahatlıq imanın nişanələrindəndir:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ اِيمَانِهِمْ

Bu mənəvi rahatlıq imanın çoxalmasına, güclənməsinə səbəb olur. Onun mənası isə təlatümlər qarşısında özünü sakit aparmaqdır; cürbəcür hadisələr, düşmənciliklər, müxtəlif situasiyalar təbii olaraq insan ruhunda təlatüm yaradır. Mənən rahat, sakit olmaq isə insanın beyninə, düşüncəsinə bir səbat, möhkəmlik bəxş edir, getdiyi yolda addımlarını möhkəmlədir. Allah-tala bu mənəvi rahatlığı, arxayınlığı imanının bərəkəti sayəsində yalnız möminlərə bəxş edir,

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

– deyə onları xatircəm edir. İnsan daha nədən qorxsun? Yerin-göyün bütün gücləri, təbiətin bütün qanuna uyğunluqları Allahın ordusudur, Ona aiddir. Biz mömin olsaq, Allaha bəndəlik etsək, bu ordular möminlərə xidmət edər. Bunu bilən insan mənən rahatlaşır, arxayınlılaşır. Sonrakı ayələrdə də buyurulur:

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

“Göylərdəki və yerdəki ordular Allahın ixtiyarındadır. Allah yenilməz qüvvət sahibi, hikmət sahibidir!” (“Fəth” surəsi, 7-ci ayə)

Allahın bu qüvvət və izzəti də “göylərdəki və yerdəki orduların ixtiyar sahibi” olmasının nişanəsidir. Möminlər məhz belə bir aləmdə, belə bir atmosferdə hərəkət edir, yaşayır, nəfəs alırlar. Xubriqan Məclisi belə bir mənəvi rahatlıq və arxayınlığın mənbəyi, mənşəyi ola biləcək bir yerdir. Bu məclisdə iki mühüm seçki həyata keçirilir: birincisi, camaat özü inanıb etimad etdiyi nümayəndələrini seçib müəyyənləşdirir – hansı ki etimad göstərilən bu namizədlərin də daha sonra ən önəmli işi seçim etməkdir – ikinci seçki isə Ali Rəhbərin seçilməsidir. Burda iki seçki var; yəni Xubriqan Məclisi xalqın iştirakının, xalqın içindən olmanın, xalqın rəy və siyasi əqidəsinin təsirli olmasının təzahürüdür.

Ölkəmizdə bu formada – özündə xalqın müstəqil iradə və niyyətini nümayiş etdirən iki seçkini ehtiva edən ikinci bir hakimiyyət qurumu yoxdur. İkinci seçki Ali Rəhbərin seçilməsidir; bu seçkinin digər ümumxalq seçkilərindən fərqi

odur ki, burada əsas meyar fiqhdir; yəni islami dəyərlərdir. Odur ki onların etdiyi seçim islami dəyərlərin hakimiyyəti, İslam dininin hökmlərinin icrası, İslamin həyatın reallığında gerçəkləşməsi üçün edilən seçimdir. İlahi dinlər təkcə beyninlərdə yatırmaq qalmaq üçün gəlməyib; həyatın reallığında da gerçəkləşməlidir. Bəli, bunun üçün müəyyən vasitələr, mexanizmlər lazımdır; bu yerdə həmin mexanizm öz seçimi vasitəsilə ilahi dəyərlərin hakimiyyətini, İslam hökmlərinin icrasını, Allahın dininin – İslamin hakimiyyətini qarant altına alan Xubriqan Məclisidir. Odur ki Xubriqan Məclisi həm də xalqın seçiminin, dİN, yaxud İslama əsaslanan xalq hakimiyyətinin də təcəssümüdür. Yəni əslində, İslama əsaslanan xalq hakimiyyətinin tam, yüz faiz təcəssümü elə Xubriqan Məclisidir; bu qurumun əhəmiyyəti bundadır. Xubriqan Məclisi təşkil olunanda, öz varlığını, müstəqil düşüncəsini, üzəqgörənliyini ortaya qoyanda bu, möminlərin qəlbində rahatlıq, arxayınlıq yaranmasına səbəb olur; əslində, bu mənəvi arxayınlıq bu məclisdən cəmiyyətə ötürürülür. Odur ki hər iki seçki mərhələsində lazımı qədər diqqətli olmaq olduqca önemlidir: həm əhali Xubriqan Məclisinin üzvlərini seçdiyi zaman, həm də məclis üzvləri Ali Rəhbəri seçdiyi zaman; lazımı dərəcədə diqqətli olmaq, tam müstəqil fikir yürütmək lazımdır. Seçki ilə bağlı mənim qeyd etmək istədiyim müəyyən məqamlar var, onları gələcəkdə qeyd edəcəyəm; burda o mövzunu açmaq istəmirəm. Xubriqan Məclisi müstəqil fikir yürütməlidir; bu müstəqil fikrin nəyə əsaslanmalı olduğunu da az sonra deyəcəyəm. Əsas budur ki, imperializmin zorla sırdığı stereotiplərin əsirinə çevrilmək olmaz. Hazırda dünyada imperializmin genişmiyyətli təbliğat maşını tərəfindən gecə-gündüz müəyyən anlayışlar, düşüncələr yayılmaqdadır; ən önemli məsələlərdən biri budur ki, biz onların əsiri olmayıaq. Mənim bu tapşırığım təkcə Xubriqan Məclisinə yox, bütün ölkə rəsmilərinə, hakimiyyətin dayağı olan bütün strukturlara, hətta bütün ekspertlərə – siyasi, ictimai, dini ekspertlərə ünvanlanır. Diqqətli, ehtiyatlı olsunlar:

وَ إِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

“Əgər yer üzündə olanların çoxuna itaət etsən, onlar səni Allahın yolundan azdırarlar”. (“Ənam” surəsi, 116-cı ayə)

Bunu bilsinlər. Bu gün onların nəhəng həcmli təbliğati hansısa məsələyə yönəlibsə, daim o mövzunu vurgulayıır, təkrarlayır, cürbəkür metodlarla çatdırırlarsa, bu o demək deyil ki, biz də məcburən onlarla ayaqlaşış o barədə danışmalı, eyni şəyi təkrar etməliyik; yox, bizim öz prinsiplərimiz, öz fikrimiz var. İmparitalıtlər öz stereotiplərini bütün dünya ictimaiyyətinə sırimaq niyyətindədir; həm xalqlara, həm də özəlliklə ölkə rəsmilərinə, nüfuzlu insanlara; yəni dövlətlərə, parlament nümayəndələrinə, mühüm qərarları qəbul edənlərə, hazırlanınlara, özləri demişkən, beyin mərkəzlərinə – öz stereotiplərini bütün bunların şüuruna, beyninə köçürmək, qəbul etdirmək istəyirlər. İstəyirlər ki, hər kəs dünyaya onların gözü ilə baxsıñ; onların önə çəkdiyi məfhümları məhz elə onların yanaşması, baxış buçağı əsasında görüb bilsin. Bu, imperialistlərə xas yanaşmadır; bu yanaşma əsasında da müəyyən anlayışları ya saxtalasdırır, ya da özləri istədiyi kimi mənalandırıb təqdim edirlər və istəyirlər ki, həmin anlayışları hamı məhz onların mənalandırdığı kimi anlasın, istifadə etsin və öz leksikonunda işlətsin. Misal üçün, terrorizm imperializmin xüsusi anlamda işlətdiyi bir anlayışdır; və ya insan haqları, demokratiya. Misal üçün, Yəmənin 6 ay müddətində bombalanması, evlərin, məktəblərin, xəstəxanaların dağıdılması və sair bu kimi işlər terrorizm deyil; Qəzzada və başqa yerlərdə fələstinlilərin yaşadığı məntəqələrə dəfələrlə edilən hücumlar, yüzlərlə, bəlkə minlərlə günahsız, müdafiəsiz uşaq, qadın və kişinin qətlə yetirilməsi terrorizm deyil; Bəhreyn camaatının ölkədə hər kəsə bir səs hüququ istəməsinin insan haqlarına aidiyyəti yoxdur, insan haqlarını tələb etmək deyil; amma Fələstin və Livanda müqavimət qüvvələrinin özünü müdafiəsi terrorizmdir; Fələstin, yaxud Livanda müqavimət göstərən qruplar işgalçılara qarşı döyüşür, öz torpağını, ev-eşyini müdafiə edir, adını terror qoyular! Diktaturanın hökm sürdüyü, regionumuzda imperializm və Amerikanın yaxın çevrəsi, tərəfdası hesab olunan ölkələrdə baş verənlər insan haqlarına zidd deyil; amma tutalım, günahını etiraf etmiş və edən bir cinayətkarın cəzalandırılması, yaxud bir ölkədə onlarla, yüzlərlə, minlərlə insani narkotik maddələrdən asılılığı gətirib çıxarmış bir qanun pozucusunun cəzalandırılması insan haqlarına ziddir! Bunlar bax belədir; yəni məfhümları özləri istədikləri kimi mənalandırırlar; və istəyirlər ki, başqları da onların mənalandırdığı kimi anlasın və onlar kimi danişsin. Nüvə alımlarının terror edilməsi terrorizm deyil, qətiyyən terror hesab olunmur, qinanmasına lüzum görülmür – halbuki sionistlər, demək olar, açıq etiraf etdilər ki, bu, onların işi olub; bəzi Avropa ölkələri, demək olar, açıq-açıqına boyunlarına aldılar ki, bu işin arxasında onlar durublar – amma tutalım, Livanda və ya başqa bir yerdə baş vermiş, bundan çox-çox kiçik bir hadisəyə görə Təhlükəsiz Şurasının iclası çağırılır! Yəni onların dünyada baş verən proseslərə yanaşması budur;

özlərindən bir anlayış düzəldirlər, bir anlayış yaradırlar, zorla ona bir məna verirlər və istəyirlər ki, bütün dünya, o cümlədən biz – İslam Respublikası həmin anlayışı onlar kimi dərk edək, onların baxış bucağından görək, onların leksikonundakı sözlərlə danışaq. Bizdən bunu gözləyirlər; bu, imperializmin, hegemonluğun ən aydın göstəricilərindən, təzahürlərindən biridir; halbuki İsləm İnqilabının özünəməxsus ideoloji sistemi var. Bu inqilabın əhəmiyyəti, onun bütün dünyani silkələməsinin səbəbi bir hökuməti devirməyində deyildi. Yox, səbəb bu idi ki, bu inqilab dünyaya yeni bir ideoloji sistem təqdim etmişdi və həmin sistem bu gün də Yer kürəsinin müxtəlif yerlərində genişlənməkdədir. Onu gizlətmək, ört-basdır etmək üçün göstərilən səylərə baxmayaraq, bu düşüncə sistemi əldən-ələ gəzir, bütün dünyada – istər İsləm dünyasında, istərsə daha az olsa belə, müsəlman dünyasından kənarda bir çox insanları özünə cəzb edir. İnsanlar hələ də bu ideoloji sistemə diqqət yönəldir, bu məfkurə sistemi hələ də öz aktuallığını qoruyub saxlamaqdadır. Bu məfkurə sisteminin kifayət qədər diqqət çəkən mühüm elementlərində biri də zülmü, imperializmi, istibdadı inkar etməsidir (istibdad dedikdə həm hökumət rejimlərinin, hakimlərin öz ölkələrində öz xalqlarına etdiyi zülm və istibdad, həm də imperializmin dünya miqyasında törətdiyi istibdad və diktatura nəzərdə tutulur), bu ideoloji sistemin tərkib hissələrindən biri də budur.

Xalqların qürur və heysiyyəti, müsəlman ölkələrində milli qürur və dini özünüdərkin oyanışı, xalqlarda daim başqalarına arxalanmaq, böyük dövlətlərdən asılı qalmaq psixologiyasına son qoyulması – bütün bunlar İsləm dininin irəli sürdüyü ideoloji sistemin tərkib hissələridir. Hər cəhətdən müstəqillik – müstəqillik çox önəmli bir məsələdir – ideoloji müstəqillik (ən önemlisi, bütün digər sferalarda müstəqilliyyət yol açan, şərait yaranan da elə ideoloji müstəqillikdir), siyasi müstəqillik, iqtisadi müstəqillik – bütün bunlar İsləm dininin ideoloji sistemində, İsləm İnqilabının məfkurə sisteminde əksini tapan prinsiplərdir; xalqları cəlb edən, onlarda maraq oyadan da məhz bunlardır. Özü də bunlar daim aktual olan, köhnəlməyən məsələlərdir, heç vaxt bitməyəcək mövzulardır. O məşhur “Müstəqillik, azadlıq, İsləm Respublikası” şüarı, belə demək mümkünsə, məna baxımından xüsusi idən ümumiyyət keçidi əks etdirir, yəni burada əvvəlcə xüsusi, daha sonra isə ümumi bir məsələ qeyd olunur. Əvvəlcə “müstəqillik” deyirik, daha sonra “azadlıq”. Müstəqillik azadlığın bir hissəsidir, yəni əgər fərdi azadlığı nəzərdə tutmuş olsaq, bu, sikkənin yalnız bir üzü olar, digər üzü isə böyük dövlətlərin, super-güclərin aqalılarından azad olmaqdır; bu da azadlıqdır; buna əsasən də müstəqillik azadlığın bir hissəsidir və azadlıq istəyən şəxslər müstəqilliyyət inkar edirlərsə, əslində, azadlığı inkar etmiş olurlar; təəssüf ki, zaman-zaman bəzi psevdo-ziyalıların müstəqilliyyi, müstəqilliyin meyarlarını ilk baxışdan məntiqli görünən, amma əslində, məntiqə tamamilə zidd olan boş-boş iddialarla inkar etdiklərini görürük. Müstəqillik azadlığın ayrılmaz bir hissəsidir, yəni azadlığın bir parçasıdır. Azadlıq anlayışının tərkib hissələrindən biri də bir ölkənin müstəqilliyyidir; bütöv bir xalq miqyasında azadlıqdır; müstəqillik budur. Demək, bütün bunlar İsləm Respublikasının da tərkib hissələridir; yəni İsləm Respublikası da nə təkcə azadlıq, nə də təkcə müstəqillik deməkdir, bəlkə bütün bunları və eləcə də bir çox digər təlim və prinsipləri əhatə edir. Biz təmasda olduğumuz insanlara bütün bunları izah edəndə bu mövzuların onlarda maraq doğurduğunu, insanları cəlb etdiyini görürük. Bunlar qəlbləri çox güclü şəkildə özünə tərəf çəkir. Belə bir ideoloji yanaşma nəticəsində xalq özünəinam qazanır; hansı ki bu gün bizim xalqımızda da bu özünəinam var, yaranıb. Şükürlər olsun ki, ölkəmizdə bu özünəinam, bu özünəgübən günü-gündən daha da artmaqdadır. Baxmayaraq ki, buna qarşı daim əngəllər yaradıblar, təzyiqlər göstərməyə, başından basmağa çalışıblar, daim müxtəlif yollarla bunun qarşısı alınıb, amma sevindirici haldır ki, ölkəmizdə milli özünəgübən günü-gündən daha da inkişaf etməkdə, genişlənməkdədir. Özünəinam var, ideoloji azadlıq var, praktik, əməli surətdə azadlıq var – yəni Qərb və Amerikanın fərdi azadlıq məntiqindən fəqli, sözün əsl mənasında bir fərdi azadlıq; onlardakı azadlıq deyil – İslama uyğun həyat tərzi var, novatorluq var, həmrəylik var, milli birlik var. Bunlar həmin məfkurə və yanaşma sayəsində cəmiyyətin şüurunda, davranışında, reallıqlarında ortaya çıxan şəylərdir və bütün bunlar İsləm dininin dəyərləridir; və bir xalqa tərəqqi və yüksəliş qazandıran da bütün bunlardır. Bir xalqda müstəqil fikir və yanaşma, özünəinam, təşəbbüskarlıq, novatorluq, əməyə, zəhmətə sevgi və həvəs varsa, hakimiyyətin bütün qolları arasında söz birliyi varsa, ardıcıl surətdə iş görülürsə, bu xüsusiyyətlər o xalqın inkişafına, tərəqqisinə səbəb olur. Xoşbəxtlikdən, bizim xalqımız da inkişaf edib. Əlbəttə ki, əngəllər də çox olub, onlardan da danışacağam. Ölkəmizin maddi inkişaf baxımından bugünün inkişaf etmiş dövlətləri səviyyəsində olacağı günü bir təsəvvürünüzə gətirin; elmi baxımdan, texnoloji baxımdan, maddi sərvətlərin istehsali baxımdan. Bu kimi xüsusiyyətlərə malik bir ölkə: elmi inkişafa nail olmuş, sənayesi inkişaf etmiş, 150-200 milyon əhalisi olan, mənəviyyatlı – yəni imperialist məqsədlər izləməyən, başqlarına qarşı zoraklıq etmək, öz sözünü kiməsə zorla dikə etmək niyyətində olmayan, məzumlulara kömək edən, dünyanın hegemon

dövlətlərinin başından yekə tələblərinə müqavimət göstərən bir ölkə; belə bir ölkəni təsəvvürünüzə gətin! Görün bu, dünya imperializmi üçün nə qədər dözülməzdirdi?!

Bu gün İslam Respublikası əleyhinə aparılan bütün işlər məhz belə bir günün gəlişinin qarşısını almaq məqsədi daşıyır; İslam Respublikasının belə bir gələcəyi olmasın deyə edilir: maddi inkişafın bütün kriterilərinə cavab verən, eyni zamanda da mənəviyyatlı, mənəvi cəhətdən təmiz, İslama uyğun həyat tərzi ilə yaşayan, milli birlik və qardaşlığı özündə eks etdirən, xalqı həmrəy, başqalarına qarşı zorakılıq və işgalçılıq etməyən inkişaf etmiş bir ölkə; onların istədiyi budur ki, İran İslam dövləti belə bir xoş günə çıxmasın; bütün fəaliyyətləri, bütün səyləri, bütün planları bunun üçündür, bunun davasıdır; dava bunun üstündədir ki, əgər bu cür xüsusiyyətlərə malik bir müsəlman ölkəsi ortaya çıxsa, imperializmin, küfrün büsatına son qoyulacaq. Bu cür inkişaf edə, zahiri maddi şərtləri özündə bu səviyyədə təmin edə biləcək, eyni zamanda Allah-taalaya arxalanın, Allahı zikr edən, Allaha şükür edən, Allaha ibadət edən, Allaha səcdə edən, ilahi hökmələr qarşısında itaətkar və təslimkar olan bir ölkə, bilirsınız, güclü bir maqnit kimi dünyada özünə qarşı necə cazibə qüvvəsi yaradar, xalqların qəlbini özünə necə cəzb edər?! Bunun baş verməyini istəmirələr; bütün davalar da bunun üstündədir. Bizim elmi inkişafımıza qarşı mübarizə aparmaları, müxtəlif ölkələrdə bizim siyasi iştirakımızın əleyhinə çıxmaları – açıq-aşkar deyirlər ki, İran regionda nüfuza malikdir, ölkələrdə nüfuzu var, xalqlara təsir göstərir – göstərdikləri iqtisadi təzyiqlər məhz belə bir vəziyyətin yaranmaması üçündür, belə bir günün gəlişinə əngəl olmaq üçündür.

Bu istəyin tam eks tərəfində isə biz dururuq; biz İran xalqı, biz gənclər, təşəbbüs göstərməyə hazır olan insanlar, din alımları, universitetlərdəki ziyanlılar. Məhz biz onların bu hərəkatı qarşısında az önce qeyd etdiyim fəlsəfi-ideoloji sistem əsasında öz prinsipial hərəkatımızı yürütməliyik. Hami çalışmalı, səy göstərməli, işləməli və düşmənin nə etmək istədiyini bilməlidir; hər kəs diqqətli və ehtiyatlı olmalıdır. Mən istərdim ki, ölkəmizin bütün rəsmilərində bu həssaslıq yaransın, düşmənin nə işlə məşğul olduğunu, hədəfinin nə olduğunu bilsinlər; düşmənin təbəssümünə, hansısa işdə, hansısa məsələdə, ola bilsin, qısamüddətli kompromisə getməyinə, tutalım, haradasa etdiyi bir güzəştə, hansı məqamdasına bizimlə razılaşmağına, ola bilsin, İslam Respublikasının xeyrinə dilinə bir kəlmə söz alıb deməyinə – hansı ki çox zəif ehtimaldır – bu cür sözlərə aldanmayaq; düşmənin nə etmək istədiyini bilək.

Əlbəttə ki, bu gün düşmən dünya imperializmidir. Dünya imperializmi xəyalı bir şey deyil, reallıqdır, ortada açıq-aydın əlamətləri, göstəriciləri var; ən böyük göstəricisi Amerikadır, Amerika administrasiyasının arxasında isə bütün dünyaya yayılmış, eksəriyyət etibarilə sionistlərə aid olan nəhəng şirkətlər, trestlər, kartellər, bəşəriyyətin qanını sovuran istismarçı kapitalistlər durur; təkcə Amerikada da deyil; bunlar Avropada və bəzi digər yerlərdə də həddən artıq güclü nüfuz əldə ediblər; imperializm bax budur. Bu imperializm divinin canı içində olan şüşə məhz belə bir islami hərəkatla sindiriləcəq; bu hərəkat İslam İinqilabının qələbəsi ilə start götürüb, İslam Respublikası, bu dövlətin inqilabi kursa sadıqliyi ilə davam edir və gələcəkdə də bu minvalla inkişaf edib irəliləyəcək. Bəzən elə şeylərin şahidi olursan ki, insanda, doğrudan da, ümidi yaranır. Hərdən müxtəlif sferalarda cürbəcür texnoloji nailiyyətləri eks etdirən sərgiləri bizə gətirirlər – onlardan bəziləri haqda geniş ictimaiyyətə açıqlama verilir, bəziləri haqda isə məqsədə uyğun bilinmədiyinə görə məlumat verilmir, amma biz yaxından görüb tanış oluruq – doğrudan da, bizim gənclərimizin əlləri möcüzələr yaradır. Yaşı az olan, qəlbi stimul dolu, imanlı, bacarıqlı, istedadlı, yüksək əhval-ruhiyyəli, həm də Allaha təvəkkül edən, ağızı salavatlı, namazqılanan, dininə qarşı diqqətli, Quran oxuyan gənclər çox böyük, çox gözəl işlər həyata keçirir; və inşallah, İslam Respublikasını o inkişaf və yüksəliş gözləyir.

Qeyd etdim ki, biz geniş imkan və potensiala malik olan bir ölkəyik. O gün hökumət kabinetindən olan qardaşlarımızla(2) görüşdə mən dedim ki, aldığım məlumatə görə, biz ölkəmizin mədən resurslarından 40 faizini istifadə edirik – hansı ki ölkəmizin ən önemli sərvət resurslarından biri yeraltı sərvətlərimizdir – çox hörmətli Sənaye və Mədən Nazirimiz mənim sözümüz təsdiqləyib dedi ki, doğrudur, statistik hesabatlarda da belədir. Bax biz belə bir ölkəyik; indiyə qədər biz ölkəmizin yeraltı resurslarından 40 faizini istifadə etmişik. Coğrafi mövqeyimiz, cürbəcür mədəni imkanlarımız, İslam mədəniyyətinin və Əhli-Beyt (ə) maarifinin dünyada qazandığı dərin nüfuz; bunlar balaca şeylər deyil; bunlar bizim ixtiyarımızda olan çox nəhəng sərvətlərdir. Bax elə buna görə də mənim demək istədiyim odur ki, biz – Xubriqan Məclisi, ölkə rəsmiləri, ictimaiyyət arasında nüfuza malik olan, geniş auditoriyaya səslənmək imkanı olan insanlar – istər mətbuatdan, istərsə də digər auditoriyalardan – danışmağı

bacaran, təsir göstərə bilən şəxslər o gələcəyi insanlara mümkün qədər çox açıqlamalı, təsvir etməli, qəlbləri o gələcəyə sövq etməli, insanları həvəsləndirməli, onlarda ümid oyatmalı, möminlərin qəlbində lazımi rahatlıq və sakinliyi yaratmalıdır ki, irəli gedək; Allaha həmd olsun ki, biz inkişaf etməkdə, irəliləməkdəyik.

Günümüzdə aktual olan bir-iki mühüm və diqqətəlayiq məsələ də var ki, onları qısaca da olsa qeyd etməliyəm: bunlardan biri Birgə Kompleks Tədbirlər Planı məsələsidir, o biri isə BKTP-dən sonrakı proseslərdir – Zənnimcə, BKTP-dən sonrakı proseslər BKTP-nin özündən daha önəmlidir. BKTP ilə bağlı mən nəzərdə tutduğum və lazım bildiyim məqamları bu günlər ərzində – istər bu razılışma əldə olunmadan önce, istərsə də ondan sonra – qeyd etmişəm. Bu gün ortada olan məsələ BKTP-nin parlamentdə ratifikasiyası məsələsidir; ekspertlər, mütəxəssislər bu sənədin hüquq, qanun baxımından nə vəziyyətdə olduğunu araşdırmalı, məsələnin hüquqi tərəflərini gözdən keçirərək müvafiq surətdə hərəkət etməlidirlər; mən o mövzulara girmirəm. Lakin mən ümumilikdə fikir bildirib demək istəyirəm – və bunu cənab prezidentə də söyləmişəm – ki, parlamenti bu məsələdən kənar tutmağı məqsədə uyğun hesab etmirəm. Çünkü nəticə etibarilə bu, artıq 2 ildir ki, ölkənin gündəmini tutan, ictimaiyyətin diqqət mərkəzində duran və hal-hazırda müəyyən nəticələrin əldə olunduğu bir məsələdir; odur ki parlament də bu məsələ ilə yaxından məşğul olmalıdır. O ki qaldı parlament nə etsin, bu məsələdə necə davransın, mənim bu mövzuda İslami Şura Məclisinə heç bir tövsiyəm yoxdur. Birincisi, hansı formada qərar verilməlidir? Qəbul edilmə və ya geri qaytarılma formasında olmalıdır, yoxsa başqa bir şəkildə? Qəbul etsinlər, yoxsa geri qaytarsınlar? Bu mövzularda mənim heç bir tövsiyəm yoxdur. Həllədici qərar xalqın parlamentdəki nümayəndələrinə aiddir, parlamentin nəyi etməli, nəyi etməməli olduğuna mən göstəriş vermirəm. Mənim fikrim budur ki, parlamentin bu mövzdən uzaq tutulmamağı müsbət bir haldır və xalqın parlamentdə oturan nümayəndələri də bu məsələyə münasibət bildirməlidir.

BKTP-dən sonrakı məsələlərə gəlincə. Zənnimcə, bəzi məsələlər var ki, ölkə rəsmiləri onları diqqətdə saxlamalıdır; əlbəttə ki, mən bunları hökumətdə təmsil olunan əziz və səmimi qardaşlarımıza da müzakirə edirəm, etmişəm də, amma məlumat üçün sizə də deyirəm. Birincisi, zahirən bizim qarşımızda 6 dövlət var, amma əslində, aktiv olan, fəal iş aparan yalnız bir dövlət – yəni Amerikadır. Amerika bu məsələdə tam aktiv bir şəkildə meydandadır, tətöküb çalışır, səy göstərir. Amerika rəsmiləri çox pis danışırlar; bu çıxışların, bu bəyanatların nə üçün, nə məqsədlə edildiyi aydınlaşdırılmalıdır; belə ki məsələnin bir tərəfində Amerika, digər tərəfində isə biz dururuq. Gah deyirlər ki, sanksiyaların strukturu saxlanacaq; bəs onda bu qədər vaxtı biz nə üçün oturub danışıqlar aparmışıq. Biz danışıqlara getmişik ki, sanksiyaların gətirdiyi məhdudiyyətlər ortadan qalxın, bu sanksiyalar ləğv olunsun. Sanksiyaların strukturunu saxlamaq qərarına gəliblər! İndi mən bilmirəm “sanksiyaların strukturu saxlansın” nə deməkdir; ola bilsin, bunu da bir cür izah edib mənalandıracaqlar, amma bu sözlərdən çıxan nəticə bizim danışıqlara getməklə izlədiyimiz hədəflərə tamamilə ziddir; yoxsa biz danışıqlara nə üçün gedirdik ki? Öz işimizi görərdik; 19 min sentrifuqa qurmuşduq, qısa bir müddət ərzində bu rəqəmi 50-60 minə çatdırı bilərdik. Bunu etmək üçün heç bir problemimiz də yox idi; 20 faizlik yanacağı istehsal edirdik, ardını da gedə bilərdik. Nüvə tədqiqatlarını davam etdirib eyni sürət tempi ilə və eyni şəkildə bu sahədə inkişaf edərdik; qalan şeylər də eynilə. Oturub danışıqlar aparmağımız, müəyyən məqamlarda güzəştə getməyimiz, sizə müəyyən imtiyazlar verməyimiz əsasən onun üçün idi ki, sanksiyalar qaldırılsın. Əgər sanksiyalar qaldırılmayacaqsa, deməli, artıq ortada heç bir anlaşma da yoxdur və bunun daha heç bir mənası da yoxdur. Rəsmilərimiz bunu özləri üçün dəqiq surətdə müəyyən etməli və daha deməməlidirlər ki, məsələn, “o, bu sözləri daxildəki rəqiblərini razi salmaq üçün deyir”. Düzdür, Amerikada bir rəqabətin, çəkişmənin getdiyi tamamilə realdır; mən düşünmürəm ki, bu çəkişmə formal, gözdən pərdə asmaq xarakteri daşıyır, aralarında, doğrudan da, fikir ayrılığı var, səbəbi də bizə aydınındır; amma hər halda, rəsmi surətdə səsləndirilən fikirlər cavablandırılmalıdır; cavabı verilməsə, təsdiqlənmiş olacaq. Bir məqam budur.

İkinci məqam budur ki, onlar sanksiyaların aradan qaldıracaqlarını dedikləri hissəsi haqda da belə danışırlar ki, “dondurulacaq” və ya “müvəqqəti olaraq dayandırılacaq”; amma biz məsələni bu şəkildə qoymamışıq. Aydındır ki, iqtisadi sanksiyalar aradan qaldırılmalıdır; ölü də demmişik ki, dərhal! Bu “dərhal” sözünü də mənalandırdılar, heç nə demədik; burdakı dostlarımız bu “dərhal” şərtini müəyyən şəkildə mənalandırdılar, bunun müəyyən ardıcılıqla reallaşacağını dedilər, biz də etiraz etmədik. Amma hər halda, gec-tez sanksiyalar götürülməlidir, dondurmaq, müvəqqəti dayandırmaq səhbəti yoxdur. Əgər onlar donduracaqlarsa, olsun, biz də burda işləri dondurarıq; əgər

elədirse, onda biz nə üçün nəticəsi göz öndə olan əsaslı addımlar atmalıyıq? Bir sözlə, məqsəd sanksiyaların ləğvidir. Düzdür, müəyyən məqamlarda dedilər ki, sanksiyaların ləğvi bizimlə danışıqlar aparmış Amerika dövlətinin əlində deyil; “Onları dayandırıb öz qanuni hüquqlarımızdan istifadə edəcəyik” və sair dedilər; amma Amerikanın və ya Avropa dövlətlərinin əlində olan məsələlər tamamilə həll olunmalı, sanksiyalar qaldırılmalıdır.

Digər bir məqam budur ki, onlar öz çıxışlarında nüvə razılaşmasının və sair bu kimi danışıqların prinsiplərdən tamamilə kənar olan fikirlər səsləndirirlər; bu müzakirələrin mövzusundan tamamilə uzaq şeylər danışırlar. Amerika administrasiyasındaki cənablar və xanımlar 19-cu əsrin ingilisləri kimi danışırlar; yəni həqiqətən də, dünyadan, müasir tarixdən 2 əsr geridirlər! Bir vaxtlar Lord Kerzonun(3) Fars körfəzində İran və ya bu region haqda danışlığı kimi danışırlar; danışıqları buna bənzəyir; amma dünya dəyişib. Bu gün super-dövlətlərin artıq o gücü, o imkanları yoxdur, belə bir iş görməyə qadir deyillər; qarşılardakı da İslam Respublikasıdır; hansısa adada yerləşən geridəqalmış bir ölkə deyil ki, ürəyiniz istəyəni deyəsiniz; xeyr, qarşınızdakı İsləm Respublikasıdır; gücünün, imkanlarının müəyyən hissəsinə bələd olduğunuz, müəyyən hissəsinə də lazımlı gələrsə əməldə bələd olacağınız İsləm Respublikası; o demək deyil ki, elə oturub bizi hədələyə bilərsiniz; bu tonda danışırlar.

Həmişə dedikləri sözlərdən biri də budur ki, “biz İsləm Respublikasının rəsmilərinin və ya İran administrasiyasının fərqli davranmasını gözləyirik!” Fərqli nə deməkdir? Nədən fərqli? İsləm Respublikasının keçmişindən fərqli? Xeyr, bu olmayıacaq; “fərqli” deyəndə onlar İsləm dəyərlərdən vaz keçməyi, İsləm dininin hökmərinə riayət etməkdən əl çəkməyi nəzərdə tuturlar; onlar üçün “fərqli” budur; belə bir şey baş verməyəcək. Nə hökumətimiz, nə parlamentimiz, nə digər rəsmilər qəti surətdə belə bir iş görməyəcəklər və əgər kimsə belə bir şey etmək istəsə, xalq, İsləm Respublikası onun bu kimi davranışlarını qəbul etməyəcək, belə bir şeyin mənası da yoxdur. “Fərqli davranmaq” deməklə onlar bunu nəzərdə tuturlar ki, İran Amerikanın regionda yürüdüyü siyasetin çərçivəsinə daxil olsun. Amerikanın bu regionda yürüdüyü bir siyaset var, regionla bağlı öz fikirləri var. O fikirlərdən biri budur ki, bu regionun müqavimət qüvvələri tamamilə məhv olmalı, yox edilməlidir; başqa bir fikirləri budur ki, Amerika dövləti İraq, Suriya və sair dövlətlərdə ağalığını tamamilə təmin etməlidir. Onların fikri budur, gördükleri işlərin hamısının son hədəfi bunlardır. Onlar istəyirlər ki, bizim rəsmilərimiz, bizim dövlətimiz, bizim siyasetçilərimiz də bu siyasetlərin reallaşması istiqamətdə hərəkət etsinlər; amma belə bir şey olmayıacaq.

Bəyanatlarında səsləndirdikləri və bizdə həssasslıq yaranan fikirlərdən biri də budur ki, deyirlər, BKTP Amerika üçün həm İranın daxilində, həm də İrandan kənardə – regionda fürsətlər yaradıb; bunu amerikalılar deyir, tez-tez səsləndirdikləri fikirlərdən biri də budur. Mən isə hökumətdə və digər rəsmi strukturlarda təmsil olunan dostlarımıza bunu demək istəyirəm ki, ölkə daxilində Amerikanın hansısa formada münasib fürsət ələ keçirməsinə qətiyyən imkan verməyin; həmçinin çalışın ki, ölkədən kənardə da Amerikanın əlinə belə bir fürsət düşməsin. Onlar bu fürsətlərə nə qədər yaxınlaşsalar, heç şübhəsiz, o yerdən xalqların zilləti, ölkələrin gerilik və əzab-əziyyəti başlayacaq. Bunların ölkə daxilində hansısa fürsətləri ələ keçirməyinə qətiyyən imkan vermək olmaz. Mən demişəm, elan etmişəm ki, biz nüvə məsələsindən başqa heç bir digər mövzu ətrafında Amerika ilə danışıqlara getməyəcəyik; bunu həm xarici siyaset rəsmilərimizə, həm də digər rəsmilərə söyləmişəm; o mövzuya girmək istəmirəm. Səbəbi də budur ki, onların izlədiyi siyaset kursu bizimkinin tam əksidir, bir-birindən 180 dərəcə fərqlənirik. Biri bu məsələdir.

Digər bir məsələ isə iqtisadiyyatdır; bizim siyasi problemlərimiz məsələnin bir tərifidir, amma iqtisadi problemlər də çox əhəmiyyətlidir. Mən hökumət kabinetindəki qardaşlarımızdan xahiş etmişəm ki, müqavimət iqtisadiyyatının siyasetinin reallaşdırılması üçün bir kompleks xarakterli və strateji əməli tədbirlər planı hazırlanılsın; bunu mən nazirlərlə keçirdiyim görüşdə onlara, həm də ayrıca möhtərəm ölkə prezidentinə söyləmişəm; və gözləyirəm ki, inşallah, bu, həyata keçiriləcək. Müqavimət iqtisadiyyatını hissələrə ayırib “bu hissəni reallaşdırırıq” demək mümkün deyil; bu, bütöv, məcmu şəklində olan və ayrı-ayrı elementləri bir-birini tamamlayan bir siyasetdir. Onun bütün hissələrini reallaşdırıb biləcək vahid bir icra programı olmalıdır. Əlbəttə ki, hökumət kabinetindəki qardaşlarımızın əzmi, niyyəti də elə budur, inşallah, çalışıb lazımi səyləri də göstərəcək, bu işi reallaşdıracaqlar. Əgər bu, baş versə, daha bizim üçün heç bir əhəmiyyəti olmayacaq ki, məsələn, İrana xaricdən geri qayıdan pul 100 milyard dollardır, ya beş milyard; yəni doğrudan da, bunun əhəmiyyəti arxa plana keçəcək. Əlbəttə, biz dünyadan

başqalarında qalan pulumuzu istəyirik – hansı ki indiyə qədər o pulların geri qaytarılmasının qarşısı zülmə alınıb – o pul bizim istifadəmizə verilməlidir, buna söz yox, amma müqavimət iqtisadiyyatının reallaşmasının əhəmiyyəti ümumilikdə xaricdəki o pullarla, onların bu şəkildə və birdən-birə belə böyük həcmədə geri qaytarılması ilə bitmir, bu kimi şeylərdən daha yüksəkdir. Mənçə, əgər biz bu müqavimət iqtisadiyyatını yaxşı bir icra programı ilə əməldə – təkcə dildə yox – reallaşdırı, işə sala bilsək, işimiz necə lazımsa gedəcək, camaat da bizə kömək edəcək. Demişik ki, hökumətdə də operativ bir icra komitəsi təşkil olunmalı, onlar işlərin gedişini izləməli, hər bir strukturun vəzifəsini, işin hansı hissəsini hansı iqtisadi və ya qeyri-xidmət strukturunun yerinə yetirəcəyini müəyyən etməlidir; və vaxt bölgüsü aparılmalıdır; bu və ya digər strukturun öz öhdəsinə düşən vəzifəni hansı vaxt ərzində yerinə yetirəcəyi əvvəlcədən dəqiqləşdirilməli və inşallah, sona qədər işin gedişinə nəzarət olunmalıdır ki, bu möhtəşəm dinamika, bu hərtərəfli milli hərəkat gerçəkləşsin.

Son olaraq bunları demək istəyirəm: ölkəmizin mömin insan qüvvəsi bilsin ki, biz İsləm dininin hədəf və amallarına doğru gedirik; buna heç bir şübhə yoxdur. Və hamısı hazır vəziyyətdə olsunlar, hazırlıqlarını əldən verməsinlər; ölkənin dörd bir yanında olan mömin, nəcib, inamlı insanlar hərəkətə keçməyə hazır olsunlar; Əlhəmdulillah, əhalimizin böyük əksəriyyətini də məhz onlar təşkil edir. Hərəkətə keçməyə hazır olmaq müharibəyə hazırlanmaq mənənasında deyil; yəni həm iqtisadiyyat, həm mədəniyyət, həm siyaset sferalarında, həm də digər müxtəlif arena və meydanlarda hərəkətə keçməyə hazırlıqlı olsunlar; hazır olsunlar, biz hamımız hazır olmalıyıq. Düşmənlərimizin bu gərgin səyləri qarşısında – hansı ki düşmənlərimiz gecə-gündüz bilmirlər – biz də gecə-gündüz bilməməli və hamımız hazırlıqlı olmalıyıq. Allahın verdiyi vədlər də mütləq surətdə doğrudur. Allah-taalanın verdiyi vədlər doğrudur, biz onlara şübhə və sui-zənlə yanaşmamalıyıq. Bir dəfə mən burda demişdim ki,(4) biz Allaha sığınmalı, ilahi vədlərə bədgüman olmamalıyıq; Allah-taala lənət edib:

الظَّانِينَ بِاللَّهِ طَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنْهُمْ وَأَعَدَ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Allahın Onun barəsində bədgüman olanlara qəzəbi tutmuş və onlara lənət etmişdir. Cəhhənnəmi onlar üçün hazırlamışdır. Ora necə də pis məskəndir!” (“Fəth” surəsi, 6-cı ayədən)

Yəni Allah-taala Ona bədgümanlıqla yanaşan şəxslərə lənət edib. Allaha xoş gümanla yanaşmaq odur ki,

إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ

“Əgər siz Allaha yardım göstərsəniz, O da sizə yardım göstərər”. (“Məhəmməd” surəsi, 7-ci ayə” – deyiləndə buna inanınsan; Yaradana xoş gümanla yanaşmaq bax budur;

لَيَنصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ

“Allah Ona yardım edənlərə, şübhəsiz ki, yardım edər”. (“Həcc” surəsi, 40-cı ayə)

– deyə buyurulursa, buna inanmalıyıq. Əgər niyyətimiz, doğrudan da, Allahın dininə yardım etməkdirsə – Allaha yardım etmək də elə budur – zərrə qədər belə olsun şübhəyə yol vermədən bilməliyik ki, Allah-taala da hökmən bize yardım edəcək. İnsan bu ruhiyyə ilə iş görərsə, inşallah, dediyimiz o mənəvi rahatlıq da qələblərimizə nazil ediləcək.

Pərvərdigara! Deyib-eşitdiklərimizin, gördükümüz işlərin Sənə xatir və Sənin yolunda olmasına hökm ver, Öz böyüklük və kərəminlə bunları bizdən qəbul et və İmam Mehdi Sahibəz-zamanın (ə.f) müqəddəs qəlbini bizdən razi və məmənun et.

Allahın salamı, rəhməti və mərhəməti nəsibiniz olsun.

دفاتر مقام معلم رهبری
www.leader.ir

(1) Bu görüş Xubriqan Məclisinin 4-cü çağırışının 18-ci iclası münasibətilə, cari ilin 9-11 şəhərivar tarixində keçirilmişdir. Görüşün əvvəlində XM-in sədri Ayətullah Məhəmməd Yəzdi və XM-in sədr əvəzi Ayətullah Seyid Mahmud Haşimi Şahrudi məruzə ilə çıxış etmişlər.

(2) 04.06.1394

(3) Lord Corc Kerzon – 1919-1924-cü illərdə (miladi) Britaniyanın Xarici İşlər Naziri olmuşdur.

(4) XM-in sədri və üzvləri ilə 25.06.1394-cü ildə keçirilən görüş nəzərdə tutulur.